

Mindig készen a jó ügyért

/ Tárnoki András, Keresztény Élet - Papi Arcélek, 2007.08.26 /

Túl a nyolcadik X-en is erejét, idejét rendi feladatainak szenteli. A csornai premontrei templomban részt vesz a lelkipásztori munkában. A szétszóratás évtizedeiben is a premontrei rend jelmondatához híven élt: "Mindig készen a jó ügyért!" Élete Nemesgulácsról indult, ott született 1926. augusztus 28-án.

- Onnan költöztünk 1930-ban Gyenesdiásra. Édesapám kertész volt, két elő fiútestvérem van. Az elemi iskolát Gyenesben és Keszthelyen végeztem. A keszthelyi Premontrei Gimnázium nyolc osztálya után kitüntetéssel érettségiztem 1944-ben. Ezt követően felvételemet kértem a Csornai Premontrei Kanonokrendbe, ahol 1944. július 6-án öltöttem magamra a rend fehér ruháját. Ekkor kaptam az Endre rendi nevet. 1945. június 7-en egyszerű fogadalmat tettem, 1948. június 7-en pedig az ünnepélyes örökfogadalmat. A teológiai stúdiumokat 1944 és 1949 között végeztem el saját Hittudományi Főiskolánkon.

Papp Kálmán győri püspök szentelt áldozópappá 1949. július 10-én Pannonhalmán. Első szentmisémet a gyenesi Szent Ilona kápolnában tartottam. Kezdetben a pestszenterzsébeti Jézus Szíve Plébánián szolgáltam káplán-hitoktatói beosztásban, ugyanis rendfőnököm Budapestre küldött tanulmányaim folytatására.

Innen jártam be 'mint magyar-történelem szakos tanárjelölt az Academia Catholica Hungarica Professoribus Etudiendis nevű főiskolára. Két félévet végeztem itt el, a szerzetesek internálása, majd a rendek működésének betiltása következtében ugyanis megszűnt az akadémia.

1950 tavaszán - Simonffy Jenő prépost úr utasítására - átvételemet kértem a Váci Egyházmegyébe, ahol közel 44 évig szolgáltam Pestszenterzsébeten, Csanyteleken, Szolnokon, Szentesen, Kecskeméten. Mint főállású hitoktató főleg tanyai iskolákban tanítottam. A templomi szolgálat mellett betegeket látogattam, gyermekeket készítettem fel előáldozásra, bérmlásra. 1983 és 1993 között templomigazgató is voltam.

Második pesterzsébeti szolgálatom idején, 1955-ben beiratkoztam a Központi Hittudományi Akadémiára, hogy a pótlólag előírt teológiai stúdiumok elvégzése után elnyerhessem a teológiai doktori fokozatot. Tanulmányaim a szentesi áthelyezés miatt félbeszakadtak, de kecskeméti diszpozícióm lehetővé tette a folytatást. 1961-ben letettem a baccalaureatusi szigorlatot. 1969-ben a licenciatus következett, 1970-ben pedig a laureátus. A doktori szigorlatot "summa cum laude" tettem le. 1970. július 25-én avattak a teológia doktorává.

Kecskeméti szolgálatom 33 és fel éve alatt alkalmam nyílt külföldi premontrei kolostorok felkeresésére, amelynek csúcspontjai voltak a kaliforniai látogatások 1972-ben és 1982-ben. Az 1950. évi felosztás után a külföldre távozott csornai premontreiek, biztosítani akarva a rend túlélését, a Los Angeles-i érsek engedélyével letelepedtek a kaliforniai Orange-ban. Alapításuk védőszentjévé a csornai prépostság védőszentjét, Szent Mihály arkangyalt választották, és

kolostorukat is róla nevezték el. Virágzó apátsággá fejlődtek, taglétszámuk meghaladja a hatvanat.

A külföldi rendtársak megismerése, a velük való levelezés alkalmul szolgált a rend történetének, a premontrei spiritualitásnak mélyebb megismerésére, egyúttal további munkához adott ösztönzést. 1990-ben a Csornai Premontrei Prépostság is lehetőséget kapott a rendi közösség és élet újrászervezésére. A rend generális apátjának 1992. évi csornai vizitációja alkalmával szóba került az én visszatérésem is. Miután Keszthelyi Ferenc váci püspök a rendfőnök kérésére hivatalosan elbocsátott egyházmegyéje kötelékéből, 1993. július 16-án visszatérhettem Csornára. 1993. november 13-án Horváth Lóránt Ödön apát rám bízta az alperjel, a levéltáros, a könyvtáros és a novíciusmester feladatát. Utóbbi öt évig láttam el. Hogy pedig jól tudjam ellátni a levéltárosi munkakört, a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetemen két és fél éves tanulással levéltárosi alapképzést szereztem 1995-ben.

1996-ban a nagy paphiány miatt a győri megyéspüspök - a rendfőnök hozzájárulásával - kinevezett a szomszédos Farád község h. plébánosává, amit tíz éven át láttam el.

Endre atya nem említi, de úgy érzem, szólni kell róla: 2004 óta rendes tagja a Szent István Tudományos Akadémiának. Az ünnepi közgyűlés a jelenlévők egyhangú szavazatával választotta meg őt. Arról sem szól, hogy 2005-ben jelentős összeget nyert külföldi pályázaton, amelyből restauráltatta a farádi templomot. Novíciusa pedig, akit különböző tárgyakkal oktatott, a napokban tette le három évre szóló "egyszerű fogadalmát".